

Schriftlezing: Exodus 16. Kerntekst: Exodus 16:4
Thema: 'Meer dan genoeg...'
Zingen: Ps. 146:1,4 en 5, Ps. 81:12, PS. 136:12,16
en 25, Ps. 66:8,9 en 10 en Gez. 5:5

Hoofdpunten van de preek

Woestijn

45 dagen na de uittocht is het voorbij met het feest op de oever en de oase Elim (Ex. 15).

De woestijn doemt op en de realiteit dringt langzaam maar zeker bij elke Israëliet door (16:2). Angst, onzekerheid maken zich meester van het volk: hoe komen we hierdoor heen?

Herkenbare ervaringen.

Een omgekeerde bekering. Israël wil terug naar oude zekerheden, het verleden lijkt ineens veel beter!

Dagelijkse zorg

God antwoordt op het gemopper tegen Mozes. Hij zorgt voor voedsel. Elke dag, voor iedereen genoeg. Hoe? God is Schepper. Zal Hij dan geen wonderen kunnen doen? Kwakkels. Manna.

God is niet veranderd. Jezus zegt: Wees niet bezorgd, bid: geef ons elke dag ons dagelijks brood! Wie bidt hoeft zich over geen ding bezorgd te maken.

God wil dat wij elke dag in dat vertrouwen leven en 'beproeft (= trainen) ons of we in Zijn wet wandelen.' Daarom geeft Hij Zijn zorg niet op voorraad en verbiedt Hij te hamsteren.

Wekelijks rust

De HEERE 'ontzorgt' niet alleen, maar bouwt ook rust in: een dag in de week is Hem heilig.

Toen en nu een dag om te rusten en te verblijden in 'al het werk des HEEREN.' Een dag zonder zorgen, maar waarin wij de Verzorger mogen ontmoeten.

Een dag ook, voor de mens, zegt Jezus. Laat de zondag een rustdag en een feestdag zijn, waarin we ons werkelijk bevrijd weten van sleur, stress en allerlei geslaaf.

De volgende lichtung

Israël moet een kruik vullen met een dagportie manna. Die gaat mee in de ark, teken van Gods aanwezigheid onder het verzoendeksel.

De herinnering aan Gods zorg, als bewijs van zijn nabijheid en genade moet levend gehouden worden als belofte voor de volgende generaties.